

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvárth Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Gyanusítások.

Nincs ennek a korhadt, erkölcsi alapján ingó társadalomnak gonoszabb, galádabb fegyvere a gyanusításnál. Amit a tisztos, verejtékes munka emberöltőn át létrehozott, amit a céltudatos, ernyedetlen fáradozás, tevékenység becsületben összegyűjtött, azt a sanda gyanu pillanat alatt szélnek hordja, elsöpri. Hiába van az igazság, hiába a rehabilitálás; a gyanu fulánkját csak, eltávolítani, de nyomait teljesen elenyészteni nem képes.

Lovagias nemzet a magyar; hevül a jóért, szépért. A mi hibája van, az is erényeiből ered. A könnyenhivősége is inkább szeretetreméltó, mint megvetendő tulajdonsága, mégis mennyi baj fakad belőle! Szinte tudatlanul gázol a mások becsületében, a mikor meghallgatja a szapulót, aki tán nem is rossz szándékkal megvádolja a védtelen távollévőt. Jaj annak, akit a hir így szárnyra vesz, és százszorosán jaj, ha füléhez nem jut az alattomos sutogás. Az így meggyanusítottat nem öli meg az ágyuk tüze, a puskák ropogása nem oltja ki életét, csak apró

tüszurások zavarják nyugalmát, néma, de annál jelentősebb pillantások sértetik, anélkül, hogy észrevenné. A mindent elfödő, hazug udvariasság nem érezteti ugyan vele a mások megvetését, de a hízkelkedők, érdekhajhászók kivételével, amikor feltűnés nélkül lehet, kerülik őt. A legrosszabb, hogy védelmére nem nyílik alkalma, mert sejtjelme sincs arról, hogy megtámadták.

És azok, akik így suttymban terjesztik a rágalmat, akik csak ismétlik a mit másoktól hallottak, — hallották és elhitték, elhitték és felelőségük elhárításával ismét másokkal elhítetik, a minnek igazságáról meggyőződve nem lehetnek, — a becsületes emberek közé sorolják magukat és ugyancsak felfortyannának, ha bárki is kétségbe merné vonni lovagiasságukat. Arra azonban nem gondol közülök senki, hogy a titokban meggyanusítottal épp úgy érintkeznek, mint más becsületes emberrel, hogy kezet szorítanak, sőt fraternizálnak is vele, holott, ha elhiszik azt, amit róla rebesgetnek, ez nemcsak a lovagiasság, de az egyszerű becsületes követelményeivel se egyeztethető össze, ha pedig nem hiszik el, kötelességük a becsületében védtelenül meg-

sértettet az orvtámadásról értesíteni, sőt a sértőt is kérdőre vonni.

Ebben a nyílt, férfias eljárásban azonban gátol — a kényelemszeretet. Az önzés példabeszéde, hogy „Mindenkinek a maga ajtaja előtt söpörjön“, vértéz minket az ellen, hogy a mások bajával törődjünk s inkább hűségese rab-szolgái maradunk a társadalmi rozoga erkölcsök szokásainak, minthogy könnyen elkerülhető kellemetlenségekbe sodorjuk magunkat. A barátság ténye helyett beérjük annak látszatával és e mellett guny tárgyává is tesszük az igazi udvariasságot, mely nem ir elő meghunyászkodást, szolgáltságot és hízkelkedést, csak előzékenységet és elismerését a mások jó tulajdonságainak, erényeinek.

A hátul támadó, lassan, de biztosan rontó gyanu ellen a leglathatósabb orvoslás a nyílt fellépésben rejlik. Annak a kijelentése, hogy tisztességtelen emberrel találkozni, együttlenni nem akarunk s hogy a meggyanusítottnak alkalmat szolgáltatunk védekezésére, egyszersmindenkorra elriasztja a pletykáló gyanusítókat és elveszi a kedvüket, hogy aljas eljárásukat megismélteljék.

Ne kösd magad le hozzám!

Nehéz az útam, gödrös, jeltelen;
Veszélye annyi . . . óh, ne jöjj velem!
Magam átvágok, úttalan homokján,
De ily sorshoz sorsod mért esatolnám?
Ne kösd magad le hozzám!

Én, látod, furcsa cél felé török;
Egy vágy, egy délibáb úgy lekötött.
A mivel perbe szálltam, szélmalom tán,
Csak néz harczomra gúnyosan, mogorván . . .
Ne kösd magad le hozzám!

Erőm pazarlom meddő úton!
Ki tudja, tán ma-holnap elbukom.
Napomnak árnya nő, a fénye fogytán,
Fekete zászló int nyugatnak ormán.
Ne kösd magad le hozzám!

Hogy eltaszítottak, vesztés én vagyok;
Nekem százszor jobban fáj sóhajod.
Frigyűnköt óh, örömmel megdalolnám,
De így! . . . Lemordáni tanit a nótám:
Ne kösd magad le hozzám!

Boldogságot, családi életet:
Óh, ennyit én nem adhatok neked!
Csak sirj az álmadó poéta sorsán,
De boldogságod, az forog ma koczkán:
Ne kösd, ne kösd magad le hozzám!

Buday László.

Kincsek a tengerfenekén.

Kevés embernek van fogalma arról a kincsről, a mi a tenger fenekén hever. Nehány év előtt a közönség figyelmét egy társulat vonta magára, mely abból a célból alakult, hogy két régen elmerült francia hajó kincseit a tengerből kiemeltesse.

A hajók egyike a „L'Orient“ nevű hadisorhajó, melyet Nelson tengernagy a nilusi csata alkalmával légrébe röpített, a másik a „Maza Munda“ szállító hajó. Mindkettő az abukiri öbölben merült el. Ha a kísérletek sikerülnek — ami kétséget alig szenved — úgy nemsokára számos hasonló vállalat fog életbe lépni.

A „L'Orient“ sorhajón hatszázezer font sterling aranyban és a lavalettai rom. kath. székesegyház kincsei, továbbá még rengeteg arany és ezüst pénz volt. A hajót a francia direktorium Afrikába küldte Napoleon után, hogy a hadsereg hátralevő zsoldját ki-fizethesse.

Legújabbán Pansanby kapitány buvárai az elmerült hajóból egy francia tengerész-tiszt kardját és egyéb érdekes ereklyét hoztak föl. Ezen alkalommal egy óriási nagy-

ságu törhalat öltek meg, mely folyvást körülöttük uszált és a búvárokat munkájokban zavarta. A szörnyeteg gyomrában két, nyolc hüvelyk hosszú és négy hüvelyk széles, erős fadobozt találtak, melyben kőszőrületlen gyémántok — valószínűleg a la-valettai templomkincsből — voltak. Valamint a „L'Orient“, úgy 1799-ben a „Lutine“ nevű harminckét ágyus hajó is elsüllyedt.

A „Lutine“ azon év október 9-én, leginkább pénzzel megrakva, a Texel foló torkolatához indult. Elindulása napján a hollandi partoknál hajótörést szenvedvén, minde-nestül elmerült. E hajóból tizenhét hónap alatt nyolcvanezer font sterlinget érő arany pénzt hoztak elő a búvárok. 1814-ben a hómokba elmerült hajó kiaknázására újabb kísérletek tétettek, de hét év alatt úgy szólván semmit sem lehetett kihozni. Utóbb az angol Lloyd-társulat fakként egyezett meg a hollandi kormányval, hogy ez utóbbi a Lloyd által felhozott értékek felét kapja meg s így 1857-től 1861-ig a hajó elsüllyedése után hatvan évre még ötvenezer font sterlinget sikerült megmenteni. Azóta a munkák 1871-ig tartottak, még pedig kitünő sikerrel, mivel a társulat huszonötezer font sterling újabb osz-talékot fizetett a vállalkozóknak.

De, ha mégis bizonyos oppor-
tunis okok forognának fenn, melyek ép-
penséggel kizárnák az ily erélyes fel-
lépést, akkor legalább szokjunk le ká-
ros hiszékenységünkről. Ne feledjük,
hogy embertársunknak is csak olyan
értékes, feltve őrzött kincse a becsü-
let, akár nekünk, ne kételkedjünk te-
hát csorbitatlan létezésében mindaddig,
mig hiányosságáról megdönthetetlen
bizonyítékaink nincsenek.

A becsületesség legelső parancsola-
ta pedig, hogy tovább ne adjunk oly gya-
núsítást, melyről csak hallomásból me-
ritve, nem lehet meggyőződésünk, mert
nincs a jellemnek csunyább, undorabb
betegsége, mint az oktalan gyanúsítás,
mely gyáván meghuzódva elsáncolja
magát a megtorlás elől.

Csak ha igazán megbecsüljük a
megbecsülésre méltókat, várhatjuk el,
hogy bennünket is érdem szerint meg-
becsüljenek.

Petőfi emlék-ünnepély Istvándiban.

— Tudósítónktól. —

Lélekemelő hazafias szép ünnepély volt
vasárnap délután az istvándi függetlenségi
és 48-as Kossuth kör által rendezett Petőfi
emlék ünnep, mely az Isten szabad ege alatt
nagy számú hallgató közönség előtt folyt le.

Az ünnepélyre a rendező bizottság fel-
kérése folytán mint szónokok Szigetvárról
oda érkeztek Dr. Zsigmond Ferencz és la-
puk szerkesztője Bárvarth Gyula, kiket a
legnagyobb szívességgel fogadtak a kör tagjai.

Az ünnepély délután 4 órakor vette
kezdését. A kör helyisége előtti téren felál-
litott szónoki emelvény felett Rákóczy, Kos-
suth és Petőfi jól sikerült képei díszeltek,
míg a házon tricolor és egy gyászlobogó-
t lengetett az enyhe szellő.

Bevezetésül a kör dalárdája a Himnusz
énekelte el. Ezután Dezső alelnök üdvözölte
a közönséget és felkérte dr. Zsigmond Fe-
renczet, hogy ünnepi beszédét tartsa meg.

Erre dr. Zsigmond megkezdte szónoki

nívón álló nagyszabású emlékbeszédét, mely-
ben Petőfi Sándor kosszorus költőnk élet-
rajzát oly hűn esetelte, hogy a hallgató-
ság figyelmét mindvégig lebilincselte. Az él-
jenzéssel fogadott szép beszéd után, ifj. Vukó
János a kör agilis és derék jegyzője Várady
Antal egyik költeményét szépen szavalta el
Petőfiről.

Most Bárvarth Gyula lépett az emel-
vényre s hazafias gyújtó hatású beszédben
emlékezett meg hazánk édes dalnokáról s
arról a nagy időkről melyben ő élt és halt.
Végül összehasonlítást tett azon szép idő s
a jelenlegi viszontagságos helyzet között, ke-
mény szavakkal ostromozván a mai hibákat s
beszéde végén Isten áldását kérte e szegény
hazára.

Ezután Jakab István Petőfinek „Egy
gondolat bánt engemet“ című remek költe-
ményét szavalta érzéssel. Végül a dalárda
a közönséggel együtt a „Szózatot“ énekelte,
melynek hangjai mellett a szomszéd közsé-
gekből is nagy számban jelenlévő, valamint a
helyi ünnepelő közönség szétszórt. Az ün-
nepély végeztével az ifjuság tánczra perdült.
A lakoma pedig hazafias és vidám hangulat-
ban a hajnali órákban ért véget.

Valóban kívánatos lenne, ha a többi
községek társas körei is ápolni óhajtván
a hazaszeretetet és nagyjaink iránti kegye-
letet, követnék az istvándiak példáját és ha-
zafias ünnepségeket tartanának, mert erre
nagyon is nagy szükségünk van különösen
most, nekünk magyaroknak.

H I R E K.

— Adomány a tűzoltóknak. Duchon
Ödön ügyvéd ur a helybeli önkéntes tűzoltó-
testület pénztára javára 50 koronát adomá-
nyozott, melyért a parancsnokság hálás kö-
szönetét nyilvánítja. Szigetvár 1905. aug. 3.
Vargha Sándor főparancsnok.

— Megyegyűlés. Somogyvármegye tör-
vényhatósága e hónap 7-én tartja rendes
évnegyedes közgyűlését. A közgyűlés iránt
máris igen nagy az érdeklődés, mert akkor
fogják Fehérváry báró miniszterelnök intő
szózatát tárgyalni, amit a többi törvényható-
ságok mintájára az állandó választmány irat-
tárba helyezni javasol.

Az 1806-ban Weymouth körül elmerült
„Abergaweny“ nevű hajóval 62 láda ezüst
dollár — hetvenezer font sterling értékben
— is elveszett. Ezelőtt néhány évvel az egesz
pénz megkerült.

A mult század vége felé rendkívül sok
eset fordult elő, minden pénzzel megrakott
hajók elmerültek.

Igy a „De Brok“ nevű angol fregatt
1798-ban az észak amerikai partok közelében
Lewres mellett hajótörést szenvedett. A ha-
jón 52 millió dollárt érő arany és ezüstpénz
volt, mely angol hajón egy spanyol ten-
gerész szintén elmerült a „De-Brook“-kal
1881-ben egy buvártársulat alakult a kínai
kiemelésére. A sikerről még nincs tudomá-
sunk.

Az ember alig hinné, hogy oly érték
tárgyak is kerülnek meg, melyek majdnem
250 évig heverték a tenger fenekén. Már
pedig a „Harlem“ nevű hajó a Jóremény-fok
körüli 1648-ban kínai porcellánal, muze-
umokba való ritkaságokkal, üveggel és ezüst-
neműekkel megrakva elmerült, 1883-ban
a porcellán egészen jó állapotban került
napvilágra, sőt még a kínai pagádok is
éppen maradtak míg az ezüstneműek tete-
mesen megsérültek.

Jól jártak a braziliai partoknál elme-
rült „Theis“ angol fregatt kiaknázására vál-
lalkozott buvárok, kik tizenhét hónap alatt
a hajón volt 162.000 font sterlinget felhoz-
ták. Az angol kormány négy ágyú naszádot
rendelt ki oltalmukra, s ezenkívül 60 ezer
fontot fizetett munkadíj fejében.

II. Jakab király uralkodása alatt szin-
tén egy nagy mentési vállalat sikerült. Egy
negyvennégy évig a víz alatt maradt gazdag
spanyol hajóból Dél-Amerika partjainál el-
süllyedt, 310 font sterling értékű aranyat
hoztak fel. 1687-ben az örvendetes esemény
emlékére külön érme készült, melyek
most csak ritkán láthatók.

Ha már a tenger fenekén heverő kin-
cesekről beszélünk, a hajótörések szomorú
lajstromát is meg kell említenünk. A hiva-
talos jelentésekből kitűnik, hogy 1855-től
1887-ig nem kevesebb, mint 90,—158 hajó
veszett el végképen, vagy tetemesen sérült
meg, szélvészektől vagy összeütközések alkalmával.
Ugyanezen időszakban nem kevesebb
mint 23.831 ember vesztette életét a tenge-
ren e szám megegyeszer oly nagy lett volna
a nemzeti mentőhajó intézmény nélkül, mely
23.839 embert mentett meg a haláltól. Meny-
nyi kincs jutott a tenger fenekére a mostani

— Petőfi ünnep. Lapunk mult szá-
mában közölte, hogy a „Szigetvári
olvasó-egylet“ ma vagyis f. hó 6-án d.
u. 6 órakor, saját helyiségében a se-
gesvári csata és Petőfi Sándor elesté-
nek évfordulóját megünnepli. Ujabb
értésülésünk szerint az ünnep sorrendje
a következő: 1.) Megnyitó. Tartja Va-
lentényi Gáspár. 2.) Egy gondolat. Pe-
tőfi-től Szavalja: Vértés Béla. 3., al-
kalmi beszéd. Tartja: Zsigmond Ferencz
dr. 4., Dalaim. Petőfitől. Szavalja: Har-
sányi Gyula. 5., Népdalok. Éneklő: Csi-
szár József. 6., Hazáról. Petőfitől; Sza-
valja: Kovács Boldizsár.

Hisszük, hogy az egylet tagjai föl-
használják ez alkalmat és teljes számban
jelennek meg ezen érdekes és él-
vezetesnek ígérkező ünnepen melyhez
hasonló ugyis ritkán kínálkozik nálunk.

— Ideiglenes megyei levéltáros. A fő-
ispán Roboz Zoltán dr. vármegyei levéltáros
elhalálzásával a levéltári teendőket végzésé-
vel ideiglenesen Kovács Sebestyén Gyula al-
jegyzőt bízta meg.

— Apa és fiu tűzhalála. Lapunk mult
számában megírtuk azt a rémitő tűzvészt,
mely szombaton délután volt Nemetújfaluban.
Azóta részletesebb jelentést kaptunk a bor-
zalmás esetről. Ugyanis először Pulfer Jó-
zsef polgár pajtája gyulladt ki, s a lángok át-
csaptak a lakóházakra és több mellékepüle-
tekre, melyek szintén porrá égtek. Vegre
mégis nagy nehezen sikerült a tüzet eloltani
s ekkor Pulfer keresésére indultak, mert őt
sehol sem látták a vész alkalmával. Azon-
ban szomorú vége lőn a keresésnek, mert
Pulfert a pinczében a füsttől megfojtva, —
József nevű 19-éves fiát pedig a sütőkemen-
czében összeégve találták. Valószínű, hogy
értékesebb tárgyaikat akarták kimenteni az
égő hajlékból — de megkéstek s többé már
nem volt menekvés a lángtengerből, a hol
szomorú végüket is lelték.

— A vízvezeték terve. A földmívelési
miniszter a város kérelmére megbízta az
országos vízépítési igazgatóságot, hogy a lé-
tesíteni szándékolt vízvezeték terveit és költ-
ségvetését díjmentesen készíttesse el.

orosz-japán háboruban?

Sok bajt okoznak a tengeren elveszett
legközelebbi rokonok és örökösök az illető
családoknak.

Igy például 1882-ben a marseillesi pol-
gári törvényszék előtt egy különös jogi kér-
des merült fel, ugyanis férj és nő egy hajó-
törés alkalmával elvesztek. Most arról volt
szó és arra nézve kellett ítéletet hozni, hogy
a két házastárs közül melyik élte túl a má-
sikát, mert ettől függött a 75 ezer sterlingre
rugó örökség birtoklása. Ehez hasonló eset
1767-ben fordult elő, 1766 október havában
Stauwix tábornok második nejével és leány-
ával ugyanazon hajóban Dublinból Angli-
ába utazott. A hajó a tengeren nyom nél-
kül eltűnt annélkül, hogy a szomorú eset
közelebbi részleteit meg lehetett volna tudni.
Stauwix kisasszony anyai részéről való nagy-
bátyja az örökség kiadását a polgári jog
azon elvénél fogva követelte, melyben ki-
mondatik, hogy ha a szülő és gyermek
együtt veszték el s haláluk módja nem len-
ne kitudható, azt kell feltételezni, hogy a
gyermek a szülőt túlélt.

A tábornok unokaöcse azonban meg-
nyerte a pert, amennyiben örökségi igényeit
a nagybátya ellenében a törvényszék joga-
sábnak tekintette.

— **A hőség!** Oh jaj nekünk. Mi lesz velünk, — megsülünk ebben a pokoli melegben. Porban és verejtékben fürdünk. S nem akad egy emberbarát, sem vállalkozó, de a város sem törődik vele, hogy egy nyomorult uszodát létesítsenek. Itt mindenre van pénz, ugylátszik csak arra nem amire legnagyobb szükségünk lenne, a fürdőre. Vizünk volna, de az (artézi víz) is elfolyik potyára. Szapánunk is akadna, csak vállalkozó nem akad. Hanem igen is akad egy porció nem törődömség. Pedig se nem jó se nem szép ha piszkosak vagyunk, — akkor a mikor tiszták is lehetnénk. Ugy-e igaz?

— **Körorvosok és körállatorvosok nyugdíjjogosultsága.** Somogyvármegye körorvosai kérvény nyújtottak be a törvényhatósági bizottsághoz az iránt, hogy a községi- és körjegyzők nyugdíjgyűlésükbe felvétessenek. Ugyaníly értelemben kérelmeztek a körállatorvosok is. Mind a két kérelem érdemében az augusztus hó 7-iki közgyűlés fog határozni.

— **Tolvaj cselédleány.** Dr. Bing Ernő barcsi ügyvéd jelentette a csendőrségnél hogy m. hó 28-án reggel 5-6 óra közt míg ő aludt, pénztárcájából 1 drb. 20 koronás bakjegy eltűnt. A nyomozás folyamán kiderült, hogy a lopást Péter Juli 13-éves takarító lány követte el; ki tettét beismervén kivallotta, hogy fagyaltot, cukrot s ruhaneműt vett 5 koronáért, 15 koronát pedig mostoha anyjának Jáger Annának adott át megőrzés végett. A tolvaj csemétét feljelentették a bíróságnál.

— **A kintorna alkonya.** A kintornásoknak Kristoffy József belügyminiszter országosan befűtött. Szigoruan elrendelte ugyanis, hogy több kintornásnak engedélyt ne adjanak ki a hatóságok. A miniszter rendeletét azzal okolja meg, hogy a kintornások minden házhoz bejárnak és veszélyeztetik a közbiztonságot. E rendelet következtében az eddig kiadott engedélyek nagy részét is bevonják.

— **Hullámsirban.** Mint lapunknak írják, Szabó István harmincz éves zádori polgár a m. hó 31-én a Drávába ment fürdeni s a vízbe fullt. A szerencsétlen ember hulláját csak pár nap mulva csákyákkal húzták ki a hullámsirból.

— **A tüdőbetegek gyógyítása.** A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület kiírta a pályázatot a gyulai városrészben száz szegénysorsu tüdőbetegek felvételére szolgáló gyógyítóháza, melynek terveit Cigler Győző, a genialis tervező készítette. A gyulai szanatorium építési tőkéje három évi hangyaszorgalmu gyűjtés eredményeként együtt van és az agilis egyesület már is arra irányozza figyelmét, hogy az ország más vidékeinek állítson föl szanatoriumokat. Az a széleskörű érdeklődés, melyet az egyesület támasztott, az a páratlan fölkarolás, melyben a magyar urnők részesítették az egyesületet, abba a helyzetbe hozza őt, hogy tíz éven felül még négy szanatorium felépítésének programját tüzte ki. Természetes, hogy-e szép szándék csak akkor lesz megvalósítható, ha a társadalom mostani érdeklődése nem lankad és az egyesületnek nálunk is minél több taggal megalakul a szanatoriumi bizottsága. Hisz szükség is, hogy a kezdeményezésre hivatott ténnyezők a cselekvés terére lépnek még ott is, a hol eddig mi sem történt.

— **A porciunkulai országos vásárunkon** felhajtattott: 1144 drb. szarvasmarha és 1971 ló, összesen: 3115 drb. Eladott: szarvasmarha 582, ló 408, összesen 990 drb. jóság. A másnapi kirakodó vásár bizony nagyon üres és néptelen volt s nem sokat ért.

— **Kiszáradnak a kutak.** Nagy veszedelem fenyegeti városunkat. A hetek óta tartó rekkenő hőség nemcsak a mezőket és kerteket teszi tönkre, de most már az a veszedelem is fenyeget bennünket, hogy a kutak kezdenek kiszáradni. Több ház kutja már is fölmondta vizszolgálo képességét. Az artézi kut most valóságos Isten áldás.

— **Nincs többé apelláta!** A belügyminiszter érdekes elvi határozatot hozott. E határozat szerint, ha valamely képviselőtestület a község vagyoni ügyében hozott határozatot a vármegye, mint ellenőrző törvényhatóság jóváhagyja, — magánfelek ez ellen nem felelhetnek. A községi képviselőtestületek határozatai ellen ugyanis kihirdetett záros határidőn belül fel lehet szólni. Ennek az időnek elmúltával, mikor már a törvényhatóság is jóváhagyja a határozatot, az magánfelek által meg nem apellálható!

— **Egy kis statisztika az életpályákról.** A most bevégződött 1904—1905. tanévben; Magyarország összes főgimnáziumaiban az érettségi vizsgálatot letette összesen 577 diák. A pálya választást a következőkben jelentették be:

1. Jogi pályára lép	136	(24%)
2. Mérnöki pályára lép	101	(19%)
3. Tanári " "	45	(9%)
4. Orvosi " "	45	(9%)
5. Kis hivatalnoki pályára lép	37	(7%)
6. Katonai " "	34	(6%)
7. Kereskedői " "	26	(5%)
8. Gazdasági " "	26	(5%)
9. Művészi " "	16	(3%)
10. Vasuti és postai " "	13	(2 1/2%)
11. Papi " "	11	(2%)
12. Állatorvosi " "	11	(2%)

Sajnálattal kell ezen statisztikából meggyőződnünk arról, hogy a növendékek legnagyobb része még mindig a jogi pályára megy, dacára annak, hogy láthatja miszerint ezen pálya már alig képes helyet és elegendő kenyeret adni, az oda özőnlő végzett egyéneknek. Míg a többi szakpályákra aránytalanul kevesen jelentkeznek. Ilyen leginkább a papi pálya, amely már most is néptelen, és alig jön ki az iskolákból a megkívántató számú fiatal végzett pap.

— **A husákról.** Lapunk egyik multkori számában megirtuk, hogy a marhahasára a kereskedelmi miniszter által szabályozva lett. Azonban mint most értesülünk, a helybeli mészárosok az alispánhoz kérvényt adtak be az iránt, hogy mivel a legutóbbi próbavágás óta egy negyed év elmúlt, — rendelje el az újabb próbavágást. Nagyon furcsa a mészárosok kívánsága, mert ha az így menne, akkor a husár megállapításának egyáltalában semmi értelme sem lenne, — amennyiben egy próbavágás és a husarak megállapítása közt a mészárosok folytonos felelbevézése következtében a negyed év mindig eltelik s ezzel oda jutnánk, hogy a legfőbb hatóság döntésének soha érvényt szerezni nem lehetne. Mi ugy tudjuk, hogy ezen határozat az érdekeltekkel való közlés napján lép érvénybe s így a három hónap is ezen időponttól számítandó. A városnál is ilyen felfogás lévén, mint értesülünk, az alispánnak az újabb próbavágás elrendelésére vonatkozó határozatát, meg is felelbezik s addig míg a miniszter határozatának kézbesítésétől a 3 hónap le nem jár, a husarak a megállapított módon marhadnak.

— **Tűz a „Fortunában.“** Hála legyen a Mindenhatónak, nálunk az utóbbi években ritkán fordult elő tüzeset. Szerdán reggel fél 9 órakor azonban megkondult a vészharang, recsegett a tűzoltók vészskürtje, mert a Lederer Ignác tulajdonát képező Fortuna vendéglő istállójából sűrű füstfelhő gomolyodott fel. A nép riadtan futott az utcákon. Mindenkit elfogott a rémület, hogy mi lesz ha ebben a nagy szárazságban a tűz tova terjed? Szerencsére azonban Vargha Sándor főparancsnok vezetése mellett, csakhamar a vész színhelyén termettek derék önkéntes tűzoltóink, kiknek dicséretére legyen mondva, becsületes munkát végeztek, mert oly körülményekkel és gyorsasággal mozogtak, hogy a tüzet csakhamar sikerült lokalizálni, pedig a közvetlen közelben nagymennyiségű tűzifa és faszindelyes félszer állott s a szomszédos Duchon-féle házat is megmentették, s egy óra mulva csak az égő istálló megszenesedett gerendái meredtek az égnek. A tűz valószínűleg eldobott gyufa vagy égő szivartól eredt. Azonban sem emberben sem állatban nem esett kár. Lederernek a kára a biztosítás révén megtérül. A veszélyben forgott Lederer és Duchon-féle épületek mint tudjuk az „Adria“-nál vannak biztosítva. Reméljük, hogy nevezett bizt. társaság is méltányolja buzgó tűzoltóink sikeres működését és elismeréssel lesz az egyesület iránt.

— **Eicsipett tolvaj.** Ebben a nagy forróságban Forró Róza kisbőszénfai béresasszony Tóth Mihály szent-lászlói polgár udvarából egy vánkost 10 kor. értékben ellopott; — de rajtvesztett, mert a szomszédasszony észrevette s a tolvajt a bíróhoz kísérte, ki azt vallotta, hogy azért lopott mert nem volt pénze, hogy beteg tehenét gyógyítsa. Ezen védekezése dacára is feljelentették.

— **Merénylet a közegészség ellen.** Nálunk ugylátszik a két utcáseprő nagyobb potentia, mint a városi előljáróság, — azért mert az történik amit ők akarnak. Az Igmándy utcái lakóság és a járó kellő közönség egészsége ellen valóságos botrányos merényletet követ el ez a két fráter. Már több ízben megirtuk, hogy fényes nappal, midőn legtöbbször járnak, akkor seprik az ember szemébe a tuberkulozist elhíntő piszkos port és szemetet. (Csak azért is) Sehol a világon nincs ilyen felfordult állapot, mint nálunk. Szigetvár bölcs előljárósága valóságos bacillus tenyésztést rendezett be azáltal, hogy nappal és nem kora reggel, vagy éjjel sepréti az öntözetlen piszkos aszfaltot.

A közönség érdekében felhívjuk tehát az előljáróságot és bíró urat, hogy legyenek oly kegyesek, a sok városi pótlékot fizető közönséggel szemben, hogy ne küldjék őket a tüdőbetegek szanatoriumába. Együttal telkérjük dr. Raksányi Árpád községi orvost is, hogy többé ilyen közegészség elleni merénylet hivatalból el ne követték, mert a nagy közönség egészsége előbbre való mint száz henye utca seprő érdeke és kényelme. Reméljük és hiszünk, hogy felhívásunknak meglesz a kellő eredménye és a kikhez szól jobban fognak erre reagálni, mint az orosz trónörökös az ágyulövésekre.

— **A vadászjegyek.** A közeledő vadász-érad alkalmából a vadászok nagyon érdeklődnek az iránt, hogy miképen történik a vadászjegyek megújítása. Vajjon a vadászok érdekei nem szenvednek-e sérelmet az ex-lex és a köztörvényhatóságok határozatai következtében? A vadászjegyeket a m. kir. adóhivatalok adják ki, ezekre tehát a törvényhatósági határozatok nem vonatkoznak. A jegyek kiadása előtt a törvényhatóság első tisztviselőjének véleményét kikérik ugyan, de ez a vélemény csupán a vadászengedély kérének személyére vonatkozik: adható-e neki vadászengedély vagy sem. Így a vadászjegyek kiadásánál sérelem nem esik.

— **A bestia.** Egy minden emberi érzésből kivetkőzött 16 éves bitang oláhezigány legény, *Kalányos István*, a zádori erdőben földre teperte a 7-éves kis Orsos Teréz nevű lánykát, hogy állatias ösztönét kielégítse. De szerencsére a kis lányka mostoha apja arra jött, kit midőn a gazficzkó észre vett, — eltűnt a sűrűben. A bestiális suhanczot feljelentették a járásbiróságnál, hol reméljük, hogy szigorúan meglesz büntetve.

— **A megcsontosodott gonosztévő.** *Kálóczi Ferencz* 70 éves, állítólag ezabainai születésű csavargó a m. hét folyamán csokonyai vásárra ment szerencsét próbálni s agg-korára és tehetetlen állapotára való hivatkozással — iparkodott a könyörületes szíveket könyörödmány nyújtásra rávenni, nem feledekezvén meg arról sem, hogy ép a vele könyörületeséget gyakorló, jótékony szíveket tetejébe meg is lopja. — Utközben Barcson és vidékén egy kis kreuzlereira való portékát lopott össze, s e batyuval vígan indult el a vásárra. — A szemfüles barcsi csendőrr járőr a vásárban igazolásra szólította fel, mit megtenni nem tudván, kiderült, hogy egy vén tolvaj szarkával van dolga. Történt, hogy részben eddig felderített, részben még ismeretlen károsoktól különböző ruhaneműket, edényt, evőeszközt, pipákat és nagyobb számú zsebkést lopott. F. hó 28-án a jó madarat a barcsi csendőrrés a helybeli járásbirósághoz kísérte, a hol rövid vizsgálódás után kitént, hogy ennek az embernek a milyen romlott a lelke, ép oly romlott a teste is. — Ugyanis a fogházorvos constatálta, hogy oly nagy mérvű rüh-kórban szenved, hogy kénytelen volt őt a bíróság felgyógyulásáig a helybeli közkórházba elhelyezni, s csak azután fog felette ítélni.

— **Acetylén világitást** rendezett be 50 lánggal az összes termekben *Beck Dániel* a „Korona“ szálloda vendéglőse. Ha minden láng ég, úgy az egész szálloda pazar fényárban uszik. A modern világitást már eddig is sokan megtekintették.

— **A műveltség becses lexikonjává teszi, a kétezzer czimszóból álló tárgymutató, az Endrei Zalan-téle Világtörténelmet, melynek első kötetéhez a tárgymutatót az e heti füzettel szétküldték.** Ez a kimerítő tárgymutató alkalmassá teszi a hatalmas kötetet arra, hogy ha bármely név, város uralkodó vagy vezető-férfi neve felől akarunk az ó-kori keleti népek korából felvilágosítást, ismertetést, akkor megkeressük a szót a gazdag tárgy mutatóban, azután felkeressük az illető név mellett levő számokkal jelzett oldal vagy oldalakat és elolvashatjuk az illető névre vonatkozó ismertetést. Ilyen kitűnő tárgymutató a kötetet becses segéd- és kézi könyvvé teszi, melyben bármint ami abba a korba tartozik, pár pillanat alatt megtalálhatunk. A munkából, mely ernyedetlenül halad kitűzött célja felé, mutatószámot ingyen és bérmentve küld a Világtörténelme kiadóhivatala, Budapest, VI., Aradi-utca 8.

CSARNOK.

Rococó.

A szép várkisasszony ablakán kihajol,
Kis ablaka alatt vándor lantos dalol,
Kopott a troubadur, kopott is, szegény is,
Szép Melinda azért megszerette mégis.

Dallal jött, dallal ment szülötte Árkádnak,
Elvitte magával szívét Melindának.
Melinda galambot küld másnap reggelen:
„Szállj hozzá, tubiczám, mond neki: szeretem.“

Aztán vár Melinda, Ábrándos kék szeme
A távot kutatja, nincs napja, éjjele.
Második galambot küld másnap reggelen:
„Mond neki, siessen kitért karjaimba.“

Megint vár Melinda, megint vár, hiába
Fehérre halványul két rózsás orcája,
Küld aztán harmadik, negyedik követet:
Esdeklő szavára mért nem jön felelet?

Sűrű rengetegben kicsiny kunyhójában
Vándor troubadurunk éldegél magában.
Elégedettségtől sugárik a képe:
Negyedik napja van galampecsenyéje.

— i — s.

Ernő kalandja.

— Humoreszk. —

Abbázia virágos partján látta őt először.

Ifjúkorát minden öröm nélkül átélte, jó házból való férfi volt, míg „ő“, az ideál — hallomás szerint — tisztnek övezte.

Az orvos tengeri fürdőt rendelt Ernőnek és anyja félig tréfásan, félig komolyan Abbáziába kergette. Ernő — máskülönb tanár és könnyvmoly engedelmessékedett s most üdült, azaz beletekintett az Adria kék hullámaiba és nem érintkezett senkivel, de szörnyen unatkozott. A társaság nem törődött vele. Nem érdeklődtek a visszahuzódó tudós iránt és magára hagyták. Ama kevés kedvtelések egyike, melyeket Ernő megengedett magának, az volt, hogy a parkzenénél meg szokott jelenni. Egy félre-eső padon foglalt helyet és hallgatta a meg lehetőségen jó zenét. Itt látta meg Csillaghynét és szívének hangos dobanását akkor érezte először, midőn karsu alakját a szomszéd padon megpillantotta. A véletlen szeszélye következtében a következő napokban is meghallgatta a bajos hölgy a parkzenét és Ernő közelében ült. A nő csakhamar érzte, ha érdeklődnek iránta és nyájas tekintéssel gyakrabban kereste a fiatal tudós nem éppen ellenszenves alakját. Ez egyetlen félénkséggel kerülte a szép szemeket s mégis növekvő gyönyörrel várta tekintetét. Csöndes rajongással telt meg a szíve, hogy Csillaghyné oly kegyes figyelemben részesíti. A hölgy körül rendesen nagy társaság volt, elragadóan tudott nevetni és biztos, fesztelen föllépése nagyuri hölgyre vallott. Mi okból kereste szeme az odaát ülő csöndes szemlélőt? Ernő nem ismerte és nem értette már önmagát. Mäskor imponáló nyugalmából külsőség lett, — nem nehéz eltalálni, hogy fülíg szerelmes volt. Már a kelő nap parthoz esaiogatta.

De nem egyedül ballagott a part mentén! A korai órák daczára még egy fürdővendég sétált ott: Csillaghyné. Ő a szoká-

sos fürdői órákat nem tartotta be, már a hullámokban megfürdött és a közeli Voloska község felé sétált.

Kedves fejének könnyű bólintásával köszönte meg Ernő tiszteletteljes üdvözlését, aki a rózsás arez láttára zavarba jött.

„Csak egy kérdést, nagysád!“ hebegte. „Szívesen“, válaszolt Csillaghyné, „hiszen már a parkból ösmerem önt, ugy-e bár?“

„Ugy van!“ szorította a szót Ernő, — „és boldog vagyok, hogy emlékszik reám. Mindig úgy tekintett felém nagysád, mint akire szívesen nézünk, oly jóakáró tekintettel, mely örüllté tesz. Imádom önt!“

S mielőtt Csillaghyné megakadályozhatta volna, megfogta kezét, melyre forró csókot nyomott. Az asszony azután megvonta tőle lelkesedésének ezt a csinos, kicsi tárgyát és nyugodtan, minden szenvedélyesség nélkül mondá, — oly hangon, mely Ernő tüzességét és tüzét jéggé fagyasztotta: „Végyen ki a fejéből mindenféle szerelmes gondolatot; lehet, hogy tetszem önnek, de ön-höz képest mégis csak öreg asszony vagyok már, aki véletlenül jól tudta megőrizni fiatal-ságának kellemetlenségeit. Ha szívesen és barátságosan tekintetem öntre, ez csak azért történt, mert feltűnően hasonlít Oszkár fiamhoz, aki Budapesten egyetemi hallgató.“

E szavak után eltűnt Csillaghyné Ernő szeméi elől.

Ernő magában mormogott:

„Ez volt első, de bizonyára utolsó kalandom is!“

S. I.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. K. Budapest. Köszönjük. Collegiális üdv!

Cs. J. Merenye. Küldje be, majd megátjuk.

Sz. Gy. és G-f Miska. Győr. Csodáljuk, pedig-mi elküldték. Az a ki fölött a vita folyt, az sosem volt realista, — hanem gymnasiumba járt Miskával, kinek osztálytársa volt. Üdvözlét.

Fiatalliró. Az ön regénye azzal kezdődik, hogy a hős föbe lövi magát, a végén pedig megnősül. Ön vívzeses legény.

K. Géza. Ön boldogtalan lehet, — de nem szel lemes ur!

Circus habitué. Helyben. 1.) A tűznyelő *Omer* (mulat.) 2.) *K. . . . k* növérek. Miczi és Paula. 3.) *Beáta* lovagol. 4.) Innét Dombóvárra s onnét 3 nap mulva Kaposvárra mennek. Megvan velünk elégedve? *Na ja!*

Nem közöljük: Kaland és Rajongó című köziratokat.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint Arak a legujabb jelzés szerint 100 kgr. ként értetődnek,

Szigetvár, 1905. augusztus 4-én.

Buza új — K. 14 80 15 —

Rozs „ — „ 11 20 11 40

Árpa „ — „ 11 — 12 —

Zab „ — „ 11 20 11 40

Tengeri ó „ 17 — — —

Kiadja a szerkesztőség.

NYILT-TÉR.

Ezen ívat alatt közöltékert nem vállal felelősséget a szerkesztő

Nyilatkozat!

Alulírott ezenel kijelentem, hogy a ki **Dick Vilmos** szigetvári lakos, mézszáros és borjúkereskedőnek, bármily összegű kölcsönt ad, az a követelésére igényt ne tartson, mert adóságait többé ki nem fizetem.

Szigetvár 1905. augusztus hó 5.

Dick Vilmosné.

**Előrehaladott
idény folytán
az összes nyári cikkek
mélyen leszállított áron!**

Maradékok fél árban!

Deutsch Dávid fia
divatáruházában
SZIGETVÁROTT
(Takarékpénztár épületben.)

Pályázati hirdetmény.

A „Szigetvári segély-egylet szövetkezet” igazgatósága, — egy **hivatal-szolgai állásra** pályázatot hirdet.

Kezdő fizetés havonként 40 korona — és folyó évi szeptember hó 1-től természetbeni lakás.

Sajátkezüleg írott kérvények, nevezett egyesülethez, **augusztus hó 15-ig** adandók be.

A megválasztott, állását azonnal tartozik elfoglalni.

Szigetvár, 1905. aug. hó 3.

Az igazgatóság.

Pécs legrégebbi üzlete. — Fennáll 1812 óta.

Szinger Frigyes
(ezelőtt **DAEMPF**)

agyag kályhakészítő
Pécsett, Ferenciek u. 14. sz.
Műhely: Makár utca 43. sz. saját házában.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves figyelmét felhívni **gazdagon berendezett, saját készítményű, minden színben készített**

agyag-kályhaimra.

Továbbá ajánlom a Pisztor-féle szabadalmazott gyorsmelegítő kályhabetéteimet, melyek használatával 50 százalék tüőanyagot takarítunk meg. Továbbá ajánlom a szabadalmazott „Simplex” tüőrostélyt, mely kályhák, takaréktűzhelyek részére nagy tüzelő anyagot megtakarít és a mely kizárólag nálam kapható.

A Pisztor-féle agyagkályha betétet a legelőkelőbb házaknál bevezettem és mindenütt a legjobb bizonyítványt állították ki, melyeket kívánatra bárkinek felmutatok.

Elvállalok mindennemű javításokat átalakításokat, takaréktűzhely és kádifűdő burkolatokat jótállás mellett legjutányosabb áron.

Nagy raktár

főző, virág és porcellán-edényekben
Mindenütt elismerés a jó munkáért.

Árlejtési hirdetmény.

A „Szigetvári Kath. Legény Egylet” az egyleti ház felépítésére árlejtést hirdet, mely **1905. aug. 13-án délután fél 4 órakor az egyleti helyiségben fog megtartatni.**

Az építési előirányzat áganként a következő:

1. Földmunka 296 K. 26 fill.
2. Kőművesmunka 7529 K. 19 fill.
3. Cserepesmunka 735 K. 80 fill.
4. Ácsmunka 2401 K. 38. fill.
5. Bádógosmunka 118 K. 31 fill.
6. Asztalos, lakatos, üveges, mázó munka 1685 K.
7. Különféle munkálatokra 721 K 60 fill.

Az árlejtési óhajtok tartoznak 5% bánatpénzt az árlejtés előtt letenni.

Az árlejtés után az igazgatóság szabadon választ a vállalkozók közül. Terv és költségvetés feltételekkel az egyleti helyiségben betekinthező.

Építkezési bizottság.

Értesítés!

Szigetvárott a kanizsai országot 38 szám alatti saját házamban levő **hentes** üzletem mellett,

Étkező helyiséget

nyitottam. Együttal **kifőzést** is teljesítek. Naponta friss és izletes ételek kaphatók mérsékelt áron.

A t. közönség pártfogását kéri

Pécsinger Mihály.

Kérjen egészen ingyen zománczott edény

képes árjegyzéket. Próbarendelvény: 6 fazék és 6 lábos különféle nagyságban, összesen 12 db. **1 frt. 75 kr.**; 6 egész nagy főzőfazék és 6 egész nagy főzőlábos, összesen 12 db. **3 frt. 50 kr.** és egy teljes zománczott mosdókészlet, mely áll labor, vízveder, mosdókanna, éjjeli, szappantartó és fogkefektartó, összesen 6 db. **2 frt. 50 kr.** csak én szállíthatok. Ingyen csomagolás utánvétel mellett.

KOHN gyári raktára Budapest, VI. Csengeri-u. 51.
Sürgőnycim Kohn edénygyári raktár, Budapest.

25 korona

egy divatos férfi öltöny mérték után, remek szabásban finom gyapjuszövetből.
Lichtmann S. szabómesternél.
Budapest, Rottenbiller u. 4. B. Félémelet.
Vidékre minták bérmentve.

A városilag segélyezett pécsi nyilvános
PORGES-féle

felső kereskedelmi iskola jövő (31.) tanéve **folyó évi szeptember hó 1. napján** nyílik meg.

Ez az intézet az ország többi **felső kereskedelmi iskoláival (akadémiaikkal) teljesen egy rangban áll** és a végzett növendékek érettségi vizsgálat letételével az

egyévi önkéntesi jog kedvezményében részesülnek.

A vidéki növendékek elhelyezése az igazgatóság beleegyezésével történhetik. **Benlakás is van.**

A beiratások az intézet helyiségében **PÉCSETT (KOSSUTH-U. 5.)** történnek **f. é. szeptember 1-től** kezdődve **szept. 5-ig.**

A felső kereskedelmi iskolával párhuzamosan f. é. november hó 1-én **esti tanfolyam** is nyitattik, melyre a beiratások f. é. szeptember és október hónapban történnek.

Pécssett, 1905. évi július hóban.

Bővebb felvilágosítást nyújt

az igazgatóság.

Üzlet-megnyitás!

Van szerencsém a t. fogyasztó közönséget értesíteni, hogy Szigetvárott

Liszt-üzletet

nyitottam. Főtörekvésem, hogy a t. közönség igényeit minden tekintetben kielégítek. Raktáron csakis a legjobb minőségű I.-ső rendű hengermalmi lisztet tartok, melyet a legutányosabb árban árusítok.

Tüzelő-fa áraim

a következők:

1 öl gyertyánfa I.-ső oszt.	frt.	13.—
1 „ bükkfa „ „		12.80
1 „ kevert hasábfá „ „		11.60
1 „ gömb.-ágfa „ „		10.60

Az árak kötelezettség nélkül (míg a készlet tart) készpénzfizetéssel. Kivánatra a fát ha a megrendelés idejénkorán történik, a fenti árban házhoz is szállítom.

A t. közönség szíves pártfogását kérve tisztelettel

Gál Miksáné.

Sikerült

ezer vég fekete és sötétkék nagyon finom posztót és karny szövetet egy esőbe jutott posztógyárostól potom áron megvenni; ez okból szétküldünk vidékre utánvételt a fenti szövetekből egy teljes férfi öltönyre elegendő

3 métert csak 5 frtért.

Országos Posztó- és Textilárúház. Budapest, Rottenbiller-utca 4. B. Felelelet.

Minták a nagy forgalom miatt nem küldhetők.

Pontos kiszolgálás.

Női divatruház és férfiszabó üzlet!

Az összes nyári árak az idény előre haladottsága miatt, olcsó-árért beszerezhetők

(u. m.: Batisztok, zefirek, dellainek)

A legdivatosabb **Napernyők** félárban kaphatók.

Férfi öltöngők a legszebb kivitelben mérték után megrendelhetők.

HEISLER FERENCZ és Társa

divatruháza a „Békához”

SZIGETVÁROTT.

OLCSÓ ÁRAKI

Hirdessünk
a „Délsomogy”
lapban,
ha célt öhajunk elérni
hirdetéseinkkel.

Butorvásárlási alkalom!

Figyelem! Egy budapesti elsőrangú butorgyár egész raktárát több száz darab butort, közte; legmodernebb ebédlő-, háló- és uriszoba berendezéseket az üzlet feloszlása folytán megvettem, melyeket

50%-al

a tényleges árnál olcsóiban árusítom el.

Ezen ritka alkalmat ne mulassza el senki, kinek

B U T O R

szükséglete van.

Saját műhelyemben készült kárpitos munkák szintén a legolcsóbban kaphatók.

Friedmann Károly butorraktára, saját asztalos és kárpitos műhelye
PÉCS, Siklósi-országút 44. szám.